

“Δούλεψα εκεί για δύο μήνες. Δεν άντεξα τα βασανιστήρια και το έσκασα μαζί με έναν ομοεθνή μου. Είχαν πάνω τους όπλα, περνούσαν από δίπλα μας και πυροβολούσαν στον αέρα ή στο έδαφος δίπλα από τα πόδια μας. Ήθελαν να είμαστε συνέχεια τρομοκρατημένοι. Για δύο μήνες δουλειάς το αφεντικό μου έδωσε 200 ευρώ.” μαρτυρία ενός απ’τους εννιά εργάτες

9 ρουμάνοι εργάτες βρέθηκαν να δουλεύουν σε γνωστή πτηνοτροφική επιχείρηση στη Χαλανδρίτσα υπό καθεστώς σωματικής και ψυχολογικής βίας και υπό την απειλή των όπλων από τον εργοδότη και τους επιστάτες του. **Δουλειά όλη μέρα για περίπου 3,5 ευρώ**, συνθήκες διαβίωσης άθλιες και ουσιαστικά φυλακισμένοι στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης. Φαίνεται πως το αποτέλεσμα της δίκης των εργοδοτών της Μανωλάδας έδωσε το μήνυμα σε πολλά περισσότερα ντόπια αφεντικά. Σου λέει ο ντόπιος επιχειρηματίας, αν αυτοί πυροβόλησαν στο ψαχνό τόσοι μετανάστες εργάτες και την έβγαλαν καθαρή (μετά μάλιστα και από “διεθνή κατακραυγή”), τι χειρότερο θα πάθω εγώ; Είχαμε σημειώσει τότε ότι **με την αθώωση των φραουλάδων της Μανωλάδας ουσιαστικά προφυλάχθηκαν τα ελληνικά “οικονομικά θαύματα” της επαρχίας με τον πιο δηλωτικό τρόπο που γινόταν**. Προφυλάχθηκε μια σταθερά της ελληνικής οικονομίας που εδώ και 25 χρόνια βασίζεται στο ξεζούμισμα των μεταναστών εργατών και πέρα από τη στήριξη του κράτους έχει και κοινωνική στήριξη (μην ξεχνάμε ότι οι 4 από τους 7 ενόρκους στη δίκη της μανωλάδας ήταν πολίτες). Μια σταθερά 25 χρόνων, από τότε που οι ντόπιοι εργοδότες δεν κλαίγονταν ότι ζορίζονται από την κρίση και δεν υπήρχε κανένα

μνημόνιο ώστε να μπορούν να τα ρίχνουν όλα εκεί διάφοροι αντιμνημονιακοί δήθεν φίλοι των εργατών ώστε να βγάζουν λάδι τα ντόπια αφεντικά (και ενίοτε να βρίσκονται μαζί τους σε συγκεντρώσεις στήριξης της κυβέρνησης). Άλλωστε και το συγκεκριμένο αφεντικό όπως προκλητικά και με νόημα δήλωσε ο συνήγορός του **έχει καταγγεληθεί άλλες δύο φορές, το 2009 και το 2013** και πάλι από ρουμάνους που υποστήριζαν πως τους κλείδωνε και δεν τους άφηνε να φύγουν. Όμως και τις δύο φορές απηλλάγη των κατηγοριών με βούλευμα. Η ελληνική “ανεξάρτητη”, τυφλή δικαιοσύνη σταθερά στις υπηρεσίες των ελληνικών αφεντικών!

Αυτό που δείχνει η Χαλανδρίτσα είναι την πραγματικότητα του ταξικού πολέμου από τη μεριά των αφεντικών χωρίς φτιασίδια. Εργασία με τη βία και συμπίεση του κόστους εργασίας μέχρι το μηδέν. **Και για κάθε έναν εργοδότη που θα “ταλαιπωρηθεί” λίγο για τα μάτια του κόσμου, υπάρχουν χιλιάδες άλλοι που θα συνεχίσουν ανενόχλητοι να υποτιμούν την εργατική δύναμη και τη ζωή της σύγχρονης πολυεθνικής εργατικής τάξης μέχρι όσο δεν πάει**. Μέχρι να καταφέρουμε να ορθώσουμε κάποια εμπόδια απέναντί τους.

ΥΓ: Την ίδια στιγμή οι διώξεις και η πίεση από την αστυνομία στους πακιστανούς εργάτες στη Σκάλα Λακωνίας συνεχίζονται μέχρι σήμερα (ως απάντηση στην απεργία που έκαναν τον περασμένο Ιούλη) δείχνοντας το συμπληρωματικό ρόλο του κράτους στην εκμετάλλευση των μεταναστών εργατών (ακόμα κι αν συλλαμβάνει που και που κάποιον εργοδότη που το “παράκανε”).

σκάλα λακωνίας

αν είσαι

χαλανδρίτσα

μετανάστης αυτή

μανωλάδα

είναι η Ελλάδα

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΞΕΝΟΙ, ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΕΞΑΓΡΙΩΜΕΝΟΙ